

תת"ע 2159/09/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד מחאמיד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

17 מאי 2018

תת"ע 2159-09-17 מדינת ישראל נ' מחמוד מחאמיד

בפני כב' השופט עופר נהרי

בעניין: מאשימה מדינת ישראל

נגד

מחמוד מחאמיד ע"י ב"כ עו"ד מנהל

נאשם

אבו מנהל

הכרעת - דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג רכב משא אחוד פולקסווגאן ברחוב עבודת ישראל בתל אביב , עשה הוא זאת עפ"י הטענה אגב אי ציות לתמרור 402 המוצב במקום, וזאת בכך שנכנס הוא עם רכבו לדרך הנ"ל שלא בהתאם להוראת התמרור הנ"ל ובניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר נתן לויטס (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (ת/1) וזכ"ד שערך (ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר מחמוד מחאמיד ((ע.ה.1) .

(לציין אגב כי אדם נוסף אשר ישב לצד הנאשם ברכבו בעת האירוע לא הובא ע"י ההגנה ליתן עדות).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות , לראיות, לסיכומי הצדדים וגם לדבר הדין כביטוי בתקנה 37 לתקנות התעבורה , בלוח התמרורים, ובתקנה 22 לתקנות התעבורה, הינה מסקנה כי התביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

ראשית ייאמר כי לא קמה מחלוקת כי הרחוב המדובר היה ביום האירוע רחוב חד סיטרי וכי גם היה תימרור שהורה על כך.

למעשה, אף ניכר כי אין מחלוקת בפי ההגנה כי הנאשם לכל הפחות החל את דרכו עם רכבו בכיוון בו נאסרה הנסיעה (שהרי מוסכם על הכל כי נאלץ לנוע אחרונית אח"כ לכשהוברר לו דבר האיסור) וכי הדעת גם נותנת שבאותה עת עלולים היו כלי רכב אחרים להופיע מולו.

עפ"י התרשמותי הישירה מן העדיות שבאו בפני אני מוצא לקבל את גירסת השוטר על כי הנאשם עשה את דרכו עם רכבו ברחוב המדובר בניגוד לכיוון התנועה מכיוון מזרח למערב, עבר את תמרור "אין הכניסה" ונכנס לרחוב ונעצר בתוך הרחוב רק כאשר הבחין בשוטר ובשכנים שצעקו לו שיש "אין כניסה".

אלא שגם אם לא הייתי מקבל את מלוא גירסת השוטר - אלא את גירסת הנאשם - עדיין התגבשו יסודות העבירה.

אסביר את כל אלה :

השוטר עשה עלי רושם מהימן ואובייקטיבי.

אף אין בידי יסוד לסבור כי השוטר טעה בהבחנה.

האירוע התרחש באור יום (בשעה 14:15).

לא נסתרה גירסת השוטר בדבר מיקום עמידתו וטיב תצפיתו.

הנאשם עצמו אף ציין בעדותו כי הוא איננו יודע כלל מהיכן הגיע השוטר.

ובמילים אחרות : הנאשם לא יכול היה להעיד או לסתור מיקום השוטר ותצפיתו .

הנאשם גם לא סתר דבר רישום תגובתו הספונטנית על אתר לפיה עצר רק אחרי ששמע שאין כניסה.

תגובה זו מתחברת לגירסת השוטר על כי רק כאשר שכנים צעקו לנאשם כי הוא נוסע באין כניסה והשוטר אמר לו שהוא נוסע באין כניסה, רק אז עצר הנאשם את רכבו.

מגירסת הנאשם עצמו עולה כאמור כי הוא נדרש לנסוע אחורנית אח"כ.

ובמילים אחרות: נדרש הוא לצאת מן המקום אליו נכנס בנסיעה ישר באמצעות נסיעה אחורנית.

הגנת הנאשם התמקדה למעשה בטענה כי הוא טרם הספיק ממש להיכנס לתוך הרחוב וכי עצר, לשיטת ההגנה, בסמוך לתמרור.

ובכן, אני מוצא ליתן אמון בעדות השוטר על כי בהחלט היתה כניסה ונסיעה אל מעבר לתמרור וכי היתה כניסה לתוך הרחוב (ראה פרטי הדו"ח).

אלא שכאמור, אף אם "הסתפק" הנאשם (כגירסתו) בכניסה לפתח הרחוב החד סיטרי בניגוד לתנועה (והרי, כאמור נאלץ הוא לצאת משם בנסיעה אחורנית) הרי שגם כך גובשו יסודות העבירה, שכן לא רק ההגיון התעבורתי והחקיקתי נותן שבנסיבות אלה מימוש הסיכון של "מפגש" אפשרי עם רכב העושה דרכו הלגיטימית בכיוון הנכון ברחוב, אלא שגם לשון המחוקק היא ברורה, וזה נוסחה:

"לא ינהג אדם רכב **בכל קטע כביש** חד סטרי בכיוון הפוך לכיוון המותר באותו כביש" (תקנה 37 לת"ת) (ההדגשה איננה במקור).

גם דבר הוראת התמרור 402 הינה כי כוחו יפה (ציטוט): "**בכביש** בו הוצב התמרור". (ההדגשה איננה במקור).

הנאשם נכנס עם רכבו לכביש בו הוצב התמרור.

למעשה ניכר כי אם היה נע לגיטימית בדיוק בעיתוי זה רכב אחר מול רכב הנאשם (דבר סביר) יתכן שהיתה מתרחשת התנגשות או שלכל הפחות הרכב האחר היה נדרש לפעולה או לשינוי דבר מהלך נהיגתו. זהו בדיוק הסיכון שהמחוקק רצה למנוע.

כאמור, אני נותן אמון בגירסת השוטר על כי היתה כניסה מלאה של רכב הנאשם לרחוב, אך גם אם הייתי מסתפק באמירה כי היתה כניסה חלקית (שהצריכה כאן כזכור לגירסת הנאשם עצמו נסיעה אחורנית) עדיין בוצעה העבירה.

ואם בגירסאות עסקינן, אזי אציין כי גם הצטערתי לראות כי למרות שלא נסתר דבר רישום השוטר על כי ברכבו של הנאשם ישב אותה עת נוסע, לא הביאה ההגנה אדם נוסף זה לתמוך בגירסת הנאשם; לא התייחסה כלל ההגנה לעניין זה או נימקה מדוע לא הובא אדם נוסף זה לעדות על ידה.

עניין שכזה (שלא אי הבאת עד הגנה אשר יכול היה אולי לתמוך בגירסת הנאשם וללא כל הסבר) איננו משרת כידוע את עניינה של ההגנה במישור הראייתי.

ובאשר לגירסת הנאשם אשר ציין בפני השוטר על אתר כי הוא נוסע ברחוב זה כל יום אך לא ציין במעמד זה (אלא רק בבית המשפט) כי לדבריו, מדובר בתמרור חדש, אין לי אלא לומר שני דברים:

האחד - שההגנה לא הביאה כל תימוכין בטענה זו (כגון אישור מרשות התימרון) על כי מדובר כביכול בתמרור חדש עפ"י הטענה, וככל שכך אזי כמה חדש.

השני - כי גם לו כך היה - אין זה משחרר את הנאשם כנהג מלהביט כנדרש על הכביש ועל תמרוריו, ולא להסתמך על הרגלים ישנים אלא על תמרורים מוצבים בדרכו, וזאת לבל יגרום חו"ח לתאונה בנסיעה כנגד הכיוון המותר.

לאור כל המנותח לעיל, ואף לאחר ששמתי לנגד עיני כי עדות יחידה מטעם המאשימה בפני, מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום 17.5.18 במעמד הצדדים